I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) nr. 1120/2009

af 29. oktober 2009

om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 [1], særlig artikel 36, artikel 39, stk. 2, artikel 41, stk. 4, artikel 43, stk. 3, artikel 57, stk. 2, artikel 68, stk. 7, artikel 69, stk. 6, første afsnit, litra a), artikel 69, stk. 7, fjerde afsnit, artikel 71, stk. 6, andet afsnit, artikel 71, stk. 10, artikel 142, litra c), d), f), g), h) og q), artikel 147 og artikel 148, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere [2] er ændret væsentligt flere gange. Siden vedtoges Kommissionens forordning (EF) nr. 639/2009 af 22. juli 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår særlig støtte [3]. Da forordning (EF) nr. 795/2004 skal ændres yderligere, bør nævnte forordning og forordning (EF) nr. 639/2009 af klarhedshensyn samles i én enkelt forordning, som skal indeholde alle gennemførelsesbestemmelserne til afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009.

(2) Af hensyn til retssikkerheden og overskueligheden bør der fastlægges visse definitioner. Hvad angår lavskov med kort omdriftstid, bør medlemsstaterne have mulighed for at udpege passende sorter, som egner sig til deres klimaforhold og vækstbetingelser.

(3) I artikel 28 i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsættes der minimumskrav, som landbrugerne skal overholde for at modtage direkte betalinger. Det er dog ikke hensigtsmæssigt at anvende artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra b), på landbrugere, der stadig modtager direkte betalinger i henhold til visse koblede ordninger, men som ikke råder over hektar. Fåre- og gedepræmierne i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i forordning (EF) nr. 73/2009 og oksekødsbetalingerne i nævnte forordnings afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, er i sagens natur sådanne koblede ordninger. Disse landbrugere er i samme situation som landbrugere med særlige rettigheder, og de bør derfor, for at sikre at disse ordninger fungerer effektivt, have samme behandling med henblik på artikel 28, stk. 1, i nævnte forordning, som landbrugere med særlige rettigheder.

(4) For at gøre det lettere at beregne betalingsrettighedernes værdi bør der fastsættes klare regler for afrunding af tal og for opdeling af eksisterende betalingsrettigheder, hvis størrelsen af den parcel, der er afgivet anmeldelse om, eller som er overdraget med rettigheden, ikke er en hel hektar, og der bør fastsættes regler for sammenlægningen af rettigheder og hektarandele.

[1] EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

[2] EUT L 141 af 30.4.2004, s. 1.

[3] EUT L 191 af 23.7.2009, s. 17.

(5) Artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 giver mulighed for at udsætte indlemmelsen af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen. Der bør fastsættes hensigtsmæssige regler for denne udsættelse. Ifølge artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, har medlemsstaterne mulighed for at ændre beslutninger, som de har truffet i henhold til artikel 68b i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ([1]) for hurtigere at kunne indlemme frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen. Ifølge artikel 38 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal de pågældende arealer dog gøres støtteberettigede i henhold til enkeltbetalingsordningen, for at artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, i sidstnævnte forordning har virkning. Medlemsstaterne bør derfor kunne ændre den beslutning, som de træffer i henhold til artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

(6) Der bør fastsættes specifikke bestemmelser for forvaltningen af den nationale reserve.

(7) Artikel 41, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 omhandler tilfælde, hvor betalingsrettigheder kan tildeles fra den nationale reserve. Der bør fastsættes regler for beregningen af antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles på denne måde. For at give medlemsstaterne, som har de bedste forudsætninger for at vurdere situationen for hver enkelt landbruger, der ansøger om disse foranstaltninger, en vis fleksibilitet, bør antallet af rettigheder, der kan tildeles, ikke være større end det anmeldte antal hektar og deres værdi ikke højere end et beløb, som den pågældende medlemsstat fastsætter efter objektive kriterier.

(8) Landbrugerne kan under visse omstændigheder råde over flere rettigheder end hektar, som kan aktiveres, når en forpagtningskontrakt udløber, herunder også i forbindelse med fælles brug af græsningsarealer. Der bør derfor indføres en mekanisme, som sikrer, at der fortsat udbetales støtte til landbrugerne, ved at støtten koncentreres om det resterende antal hektar, der er til rådighed. For at undgå misbrug af mekanismen bør der fastsættes betingelser, som skal være opfyldt for at få adgang til den.

(9) Ifølge forordning (EF) nr. 73/2009 genopbygges den nationale reserve ved hjælp af uudnyttede rettigheder eller på frivillig basis ved hjælp af tilbageholdelser i forbindelse med salg af betalingsrettigheder eller salg, der har fundet sted før en bestemt dato, som medlemsstaterne fastsætter, når betalingerne afkobles yderligere. Der bør derfor fastsættes en dato, efter hvilken uudnyttede rettigheder tilbageføres til den nationale reserve.

(10) Foretages der tilbageholdelser ved salg af betalingsrettigheder, bør der fastsættes maksimale procentsatser og kriterier derfor, som differentieres under hensyn til, hvilken type overdragelse og hvilke betalingsrettigheder der er tale om. Disse tilbageholdelser må dog ikke medføre væsentlige hindringer for eller forbud mod overdragelse af betalingsrettigheder. Ved regional anvendelse inden for hybridmodellen bør tilbageholdelsen ikke have indvirkning på betalingsrettighedernes regionale grundværdi, men kun på de beløb, der er forbundet med historiske referencebeløb.

(11) For at lette forvaltningen af den nationale reserve bør det fastsættes, at den forvaltes på regionalt plan undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, eller, hvis det er relevant, i artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvori det pålægges medlemsstaterne at tildele betalingsrettigheder.

(12) I henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan en landbruger få støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, hvis vedkommende har fået tildelt eller overdraget betalingsrettigheder. For at undgå, at ændringer i bedriftens retlige status udnyttes til at undgå anvendelse af reglerne om normal overdragelse af en bedrift med de tilknyttede referencebeløb, bør der gælde visse betingelser i forbindelse med arv eller forskud på arv, sammenlægninger og opdelinger.

(13) I henhold til artikel 62, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan en landbruger i de nye medlemsstater, som har indført enkeltbetalingsordningen, først overdrage sine betalingsrettigheder uden jord, når han i overensstemmelse med artikel 34 i samme forordning har udnyttet mindst 80 % af sine betalingsrettigheder i mindst et kalenderår. For at kunne tage overdragelser af jord i perioden før anvendelsen af enkeltbetalingsordningen i betragtning, bør overdragelsen af bedriften eller en del af den sammen med kommende betalingsrettigheder kunne betragtes som en gyldig overdragelse af betalingsrettigheder med jord, jf. artikel 43 i nævnte forordning, på visse betingelser, nemlig især at sælger ansøger om fastsættelse af betalingsrettighederne, idet det ifølge forordningen kun er de landbrugere, har modtaget direkte betalinger i referenceperioden, som har adgang til ordningen.

(14) Ifølge artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 definerer Kommissionen de særlige situationer, der giver ret til fastsættelse af referencebeløb for visse landbrugere, der på grund af særlige forhold helt eller delvis var forhindret i at modtage direkte betalinger i referenceperioden. Der bør derfor udarbejdes en liste over disse særlige situationer og fastsættes regler, som skal hindre, at fordelene fra forskellige tildelinger af betalingsrettigheder kumuleres hos samme landbruger, idet Kommissionen dog eventuelt skal kunne tilføje yderligere tilfælde. Desuden bør medlemsstaterne kunne fastsætte det referencebeløb, der skal tildeles.

(15) Hvis en medlemsstat ifølge national ret eller sædvane også lader forpagtning af 5 års varighed indgå i definitionen af langtidsforpagtning, bør medlemsstaten i så tilfælde kunne anvende denne kortere periode.

([1]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

(16) I tilfælde hvor landbrugeren pensioneres eller dør og har besluttet at overdrage sin bedrift eller en del af den til et familiemedlem eller en anden arving, der vil videreføre landbrugsaktiviteten på denne bedrift, bør det, uden at der dog tages stilling til, hvorvidt arvingen kan videreføre landbrugsaktiviteten, sikres, at overdragelsen af hele eller dele af bedriften kan finde uhindret sted, især hvis den overdragne jord var bortforpagtet til tredjemand i referenceperioden.

(17) Landbrugere, hvis investeringer har ført til en potentiel forhøjelse af de direkte betalinger, som de ville have modtaget, hvis enkeltbetalingsordningen ikke var blevet indført, eller hvis betalingerne til den pågældende sektor ikke var blevet afkoblet, bør også tildeles rettigheder. Der bør fastsættes særlige regler for beregningen af betalingsrettighederne i de tilfælde, hvor en landbruger allerede ejer betalingsrettigheder eller er uden hektar. Landbrugere, der har købt eller forpagtet jord eller har deltaget i nationale programmer for omstilling af produktionen, som der i referenceperioden kunne være ydet direkte betaling for i henhold til enkeltbetalingsordningen, kan også risikere at stå uden betalingsrettigheder, selv om de har købt jord eller deltaget i disse programmer med henblik på at udøve en landbrugsaktivitet, som der efterfølgende stadig ville kunne ydes visse direkte betalinger for. Der bør derfor ligeledes tildeles betalingsrettigheder i sådanne tilfælde.

(18) Der bør med henblik på korrekt forvaltning af ordningen fastsættes regler for overdragelse og ændring af betalingsrettigheder, navnlig for at tage hensyn til sammenlægning af andele.

(19) Ifølge artikel 43, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan en medlemsstat beslutte, at betalingsrettigheder kun kan overdrages eller anvendes i en og samme region. For at undgå praktiske problemer bør der fastsættes særlige regler for bedrifter beliggende i to eller flere regioner.

(20) Ifølge artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der på visse betingelser dyrkes hamp. Der bør opstilles en liste over støtteberettigede sorter og fastsættes bestemmelser om certificering af disse sorter.

(21) Der bør fastsættes særlige regler for beregningen af storkreaturer for de tilfælde, hvor der fastsættes særlige rettigheder, ved at der henvises til den bestående omregningstabel for oksekøds-, fårekøds og gedekødssektoren.

(22) For de tilfælde, hvor medlemsstaterne beslutter at gøre brug af muligheden for at gennemføre enkeltbetalingsordningen på regionalt plan, bør der fastsættes særlige bestemmelser, som skal lette beregningen af det regionale referencebeløb for bedrifter beliggende i to eller flere regioner og sikre fuldstændig tildeling af det regionale beløb i ordningens første anvendelsesår. Nogle bestemmelser i den gældende forordning, især om oprettelse af den nationale reserve, første tildeling af betalingsrettigheder og overdragelse af betalingsrettigheder, bør tilpasses, så de kan anvendes i den regionale ordning.

(23) Der bør fastlægges fælles regler for specifikke løsninger på visse situationer, som kan opstå i forbindelse med den videre afkobling af betalinger.

(24) Kapitel 5 i afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009 indeholder bestemmelser om særlig støtte til landbrugerne. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel.

(25) I henhold til artikel 68, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009 skal særlig støtte, der ydes i medfør af nævnte artikel, være i overensstemmelse med andre fællesskabsstøtteforanstaltninger eller foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte. For at sikre korrekt forvaltning af ordningerne bør samme foranstaltning ikke finansieres to gange ved hjælp af både særlig støtte og støtte fra andre fællesskabsstøtteordninger. På grund af de mange forskellige valgmuligheder, der findes for gennemførelse af særlig støtte, bør medlemsstaterne have ansvaret for at sikre overensstemmelsen i henhold til den beslutning, de træffer for at gennemføre særlige støtteforanstaltninger inden for de rammer, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 73/2009, og i overensstemmelse med betingelserne i nærværende forordning.

(26) Da landbrugerne til enhver tid bør overholde de retlige krav, bør der ikke ydes særlig støtte som kompensation for, at de overholdes.

(27) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet. For at bevare medlemsstaternes skønsbeføjelser og samtidig sikre, at foranstaltningerne forvaltes korrekt, bør det overlades til medlemsstaterne at definere de særlige typer landbrug, idet foranstaltningerne dog bør indeholde bestemmelser om ikke uvæsentlige og målelige miljøforbedringer.

(28) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet. Som støtte for medlemsstaterne bør der fastlægges en vejledende liste med betingelser, der skal opfyldes.

(29) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iii), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. dog artikel 68, stk. 2, litra c), i nævnte forordning, hvor der stilles krav om, at støtten skal opfylde kriterierne i artikel 2-5 i Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande ([1]). Der bør fastlægges bestemmelser for at præcisere de støtteberettigede foranstaltningers indhold samt de gældende bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 501/2008 af

([1]) EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1.

5. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelsertil Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande ([1]).

(30) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til styrkelse af dyrevelfærdsstandarder. For at opnå styrkede dyrevelfærdsstandarder bør der fastsættes bestemmelser om, at medlemsstaterne har ansvaret for at etablere et system for vurdering af planerne fra de ansøgere, som agter at forbedre de forskellige dyrevelfærdsaspekter.

(31) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. v), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet. I henhold til artikel 68, stk. 2, litra a), må støtten kun ydes, hvis den er godkendt af Kommissionen. Der bør derfor fastlægges detaljerede rammebestemmelser, som medlemsstaterne skal opfylde ved fastsættelsen af kriterierne for støtteberettigelse. Der bør ligeledes fastsættes en procedure for anmeldelse af foranstaltningen og Kommissionens vurdering og godkendelse af den.

(32) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til at overvinde særlige ulemper for landbrugere i specifikke sektorer i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder eller til økonomisk sårbare typer landbrug inden for disse sektorer. For at bevare medlemsstaternes skønsbeføjelser og samtidig sikre, at foranstaltningerne forvaltes korrekt, bør det overlades til medlemsstaterne at definere de områder og/eller typer landbrug, der er støtteberettigede, og fastlægge støttens størrelse. For at undgå markedsforvridninger bør betalingerne imidlertid ikke baseres på udsving i markedspriserne eller sidestilles med et udligningsstøttesystem, hvorved medlemsstaterne betaler landbrugerne indenlandsk landbrugsstøtte på grundlag af forskellen mellem en målpris og den indenlandske markedspris.

(33) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer, for at sikre, at jorden ikke opgives, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder. Der bør især fastsættes bestemmelser for fastlæggelsen af referencebeløb pr. støtteberettiget landbruger, tildelingen af betalingsrettigheder og beregningen af deres værdiforhøjelse samt for medlemsstaternes kontrol af programmerne, og disse bestemmelser bør af hensyn til sammenhængen være i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt for tildeling af beløb fra den nationale reserve.

([1]) EUT L 147 af 6.6.2008, s. 3.

(34) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte i form af bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier. Der bør fastlægges minimumsrammebestemmelser, inden for hvilke medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning fastsætter regler for, hvordan der tildeles bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier, således at det sikres, at bidragene holdes på et hensigtsmæssigt niveau samtidig med, at landbrugernes interesser beskyttes.

(35) Ifølge artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009 gælder der meget detaljerede bestemmelser for særlig støtte, der ydes i form af finansielle bidrag til gensidige fonde til at kompensere landbrugerne for visse økonomiske tab i forbindelse med dyre- og plantesygdomme samt miljøhændelser. Der bør fastlægges minimumsrammebestemmelser, inden for hvilke medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning fastsætter regler for, hvordan der tildeles bidrag til gensidige fonde, således at det sikres, at bidragene holdes på et hensigtsmæssigt niveau samtidig med, at landbrugernes interesser beskyttes.

(36) De beløb, der er omhandlet i artikel 69, stk. 6, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal beregnes af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7 i nævnte artikel. Derfor bør de pågældende beløb for hver enkelt medlemsstat og de betingelser, der gælder for Kommissionens revision af disse beløb, fastsættes.

(37) Ifølge artikel 46 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal medlemsstaterne definere regionerne efter objektive kriterier, og ifølge artikel 47 i samme forordning kan medlemsstaterne regionalisere enkeltbetalingsordningen i behørigt begrundede tilfælde og efter objektive kriterier. Det bør derfor fastsættes, at alle de nødvendige oplysninger meddeles før de gældende frister.

(38) Der bør fastsættes frister for meddelelsen af oplysninger til Kommissionen for de tilfælde, hvor en medlemsstat beslutter at anvende en af mulighederne i artikel 28, stk.1 og 2, artikel 38, artikel 41, stk. 2-5, artikel 45 stk. 1 og 3, artikel 46, stk. 1 og 3, artikel 47, stk.1-4, artikel 49, artikel 51, stk. 1, artikel 67, stk. 1, artikel 68-72 og artikel 136 i forordning (EF) nr. 73/2009.

(39) For at kunne vurdere anvendelsen af enkeltbetalingsordningen bør der fastsættes gennemførelsesbestemmelser og frister for udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og Kommissionen bør underrettes om de områder, som støtten er blevet udbetalt for på nationalt eller regionalt plan.

(40) Forordning (EF) nr. 795/2004 og (EF) nr. 639/2009 bør derfor ophæves.

(41) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 2

Definitioner

I afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009 og nærværende forordning forstås der ved:

a) »agerjord«: arealer, der dyrkes med henblik på produktion af afgrøder, eller som holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 73/2009, uanset om arealerne er væksthusarealer eller under fast eller mobilt overdække

b) »permanente afgrøder«: kulturer uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller længere og giver udbytte i flere år, herunder planteskoler og lavskov med kort omdriftstid

c) »permanente græsarealer«: arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som har været holdt uden for bedriftens omdrift i mindst fem år, eksklusive arealer, der er udtaget i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ([1]), arealer, der er udtaget i henhold til artikel 22, 23 og 24 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ([2]), og arealer, der er udtaget i henhold til artikel 39 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([3]), og i denne forbindelse forstås der ved »græs eller andet grøntfoder« alle urteagtige planter, der traditionelt forekommer på naturlige græsarealer eller normalt inkluderes i blandinger af frø til græsarealer eller enge i medlemsstaten (uanset om de anvendes til græssende dyr eller ej). Medlemsstaterne kan inkludere de markafgrøder, der er opført under bilag I

d) »græsarealer«: agerjord til græsproduktion (tilsået eller naturligt forekommende); ved anvendelsen af artikel 49 i forordning (EF) nr. 73/2009 omfatter græsarealer permanente græsarealer

e) »salg«: salg eller anden endelig overdragelse af ejendomsret til jord eller betalingsrettigheder; denne definition omfatter ikke salg af jord, hvor overdragelsen sker til offentlige myndigheder og/eller til brug i offentlighedens interesse, hvis jorden overdrages til andre formål end landbrug

f) »forpagtning«: forpagtning eller tilsvarende midlertidige overdragelser

g) »overdragelse, salg eller forpagtning af betalingsrettigheder med jord« uanset artikel 27, stk. 1, i nærværende forordning: salg eller forpagtning af betalingsrettigheder med henholdsvis salg eller forpagtning i samme periode af et tilsvarende antal hektar støtteberettiget jord, jf. artikel 34, i forordning (EF) nr. 73/2009, som overdrageren disponerer over. Overdragelsen af særlige rettigheder som omhandlet i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, som en landbruger råder over, betragtes som overdragelse af betalingsrettigheder med jord

h) »sammenlægning«: sammenlægning af to eller flere særskilte landbrugere, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, til en ny landbruger, jf. nævnte artikel, der for så vidt angår drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af de landbrugere, der oprindeligt drev bedrifterne eller en af dem

i) »opdeling«:

   i) opdeling af en landbruger, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, til mindst to nye særskilte landbrugere, jf. nævnte artikel, hvoraf mindst en fortsat med hensyn til drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af mindst en af de juridiske eller fysiske personer, der oprindeligt drev bedriften, eller

   ii) opdeling af en landbruger, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, til mindst en ny særskilt landbruger, jf. nævnte artikel, idet den anden fortsat med hensyn til drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af den landbruger, der oprindeligt drev bedriften

j) »produktionsenhed«: mindst et areal, der gav ret til direkte betalinger i den relevante referenceperiode, herunder foderarealer, eller et dyr, der ville have givet ret til direkte betalinger i referenceperioden, eventuelt ledsaget af en tilsvarende præmierettighed

k) »foderareal«: det areal på bedriften, der i hele kalenderåret var til rådighed til opdræt af dyr, herunder arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der blev dyrket blandede afgrøder; det omfatter ikke:

   — bygninger, skove, damme og veje

   — arealer anvendt til andre afgrøder, der er berettiget til fællesskabsstøtte, eller til permanente afgrøder eller gartneriafgrøder

([1]) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
([3]) EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

— arealer, der er omfattet af støtteordningen for landbrugere, der producerer visse markafgrøder, som anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder, eller som er omfattet af en national jordudtagningsordning

l) »landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet« ved anvendelsen af artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009: fysiske eller juridiske personer, der hverken har udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko eller har haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet, i fem år forud for indledningen af den nye landbrugsaktivitet.

For en juridisk person gælder, at de(n) fysiske person(er), der kontrollerer den juridiske person, hverken må have udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko og eller må have haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet, i fem år forud for den juridiske persons indledning af landbrugsaktiviteten.

m) »planteskoler«: planteskoler som defineret i punkt G/5 i bilag I til Kommissionens beslutning 2000/115/EF [1]

n) »lavskov med kort omdriftstid« arealer udlagt med sorter henhørende under KN-kode 0602 90 41, som består af træagtige, flerårige afgrøder, hvis rodnet eller stubbe forbliver i jorden efter høst, og hvorfra der vokser nye skud det følgende år; de skal desuden være omfattet af den liste over sorter egnet til lavskov med kort omdriftstid, som medlemsstaterne udarbejder fra 2010, og hvori den maksimale omdriftstid skal angives

o) »særlige støtteforanstaltninger«: foranstaltninger, der tager sigte på at gennemføre den særlige støtte, der er fastsat i artikel 68, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009

p) »andre fællesskabsstøtteinstrumenter«:

i) foranstaltninger, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, (EF) nr. 509/2006 [2], (EF) nr. 510/2006 [3], (EF) nr. 834/2007 [4], (EF) nr. 1234/2007 [5] og (EF) nr. 3/2008, og

ii) foranstaltninger, der finansieres over Den Europæiske Garantifond for Landbruget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 [6], herunder veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger.

[1] EFT L 38 af 12.2.2000, s. 1.
[2] EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.
[3] EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.
[4] EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.
[5] EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
[6] EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Afdeling 1

Aktivering af rettigheder og arealers støtteberettigelse

Artikel 3

Arv eller forskud på arv

1. I de tilfælde, hvor arv eller forskud på arv har indflydelse på tildelingen af betalingsrettigheder, ansøger den landbruger, der har overtaget en bedrift eller en del af en bedrift, i eget navn om de betalingsrettigheder, der skal beregnes for den pågældende bedrift eller del af bedriften.

Referencebeløbet fastlægges på grundlag af de produktionsenheder, der er arvet.

2. Ved genkaldeligt forskud på arv gives den udpegede arvtager kun adgang til enkeltbetalingsordningen én gang, senest på den dag, der er sidste frist for indgivelse af en ansøgning om en enkeltbetaling.

Succession i henhold til en forpagtningskontrakt eller som følge af arv eller arveforskud fra en landbruger, der er en fysisk person og var forpagter af en bedrift eller en del af en bedrift i den referenceperiode, der ville give ret til betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi, betragtes som arv af en bedrift.

3. Hvis en landbruger som omhandlet i stk. 1 allerede er berettiget til betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi, fastsættes referencebeløbet på grundlag af henholdsvis summen af de referencebeløb, der vedrører hans oprindelige bedrift, og de arvede produktionsenheder.

4. I denne forordning anvendes den definition på »arv« og »forskud på arv«, som er fastsat i den nationale lovgivning.

Artikel 4

Ændringer af retlig status eller benævnelse

Ved ændringer af retlig status eller benævnelse har landbrugeren adgang til enkeltbetalingsordningen på samme betingelser som den landbruger, der oprindeligt drev bedriften, dog højst inden for grænserne af de betalingsrettigheder, som den oprindelige bedrift havde, eller, hvis der er tale om tildeling af betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi, højst inden for de grænser, der gælder for tildelinger til den oprindelige bedrift.

I forbindelse med en juridisk persons ændring af retlig status eller ved ændring af status fra fysisk til juridisk person eller omvendt betragtes den landbruger, der drev den oprindelige bedrift, modtog fortjenesten deraf og havde de finansielle risici i forbindelse dermed, som den landbruger, der driver den nye bedrift.

Artikel 5

Sammenlægninger og opdelinger

Hvis en bedriftssammenlægning eller -opdeling har indvirkning på tildelingen af betalingsrettigheder eller forhøjelsen af deres værdi, skal den eller de landbrugere, der driver den eller de nye bedrifter, have adgang til enkeltbetalingsordningen på samme betingelser som den eller de landbrugere, der drev den eller de oprindelige bedrifter.

Referencebeløbet fastlægges på grundlag af de produktionsenheder, der vedrører den eller de oprindelige bedrifter.

Artikel 6

Minimumskrav

Landbrugere, der modtager fåre- og gedepræmier som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller oksekødsbetalinger som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, i nævnte forordning, og som har færre hektar end den minimumstærskel, som medlemsstaten fastsætter, behandles med henblik på artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 på samme måde som landbrugere med særlige rettigheder, jf. artikel 44, stk. 1, i samme forordning.

Artikel 7

Beregning af betalingsrettighedernes værdi

1. Betalingsrettighederne beregnes med indtil tre decimaler og rundes op eller ned til nærmeste anden decimal. Hvis beregningens resultat er nøjagtigt midt imellem, rundes summen op til nærmeste anden decimal.

2. Hvis størrelsen af en parcel, som overdrages med en rettighed i overensstemmelse med artikel 43 i forordning (EF) nr. 73/2009, er lig med en andel af en hektar, lægges værdien af denne andel til grund ved overdragelsen af den pågældende rettighed med jord. Den resterende andel af rettigheden forbliver til landbrugerens disposition til en værdi, der beregnes tilsvarende.

Uanset artikel 43, stk. 2, i nævnte forordning beregnes værdien af de to andele proportionalt, hvis landbrugeren overdrager en del af en rettighed uden jord.

3. Medlemsstaterne kan ændre betalingsrettighederne ved at sammenlægge rettighedsandele af samme kategori, som ejes af en landbruger. Stk. 1 anvendes på resultatet af en sådan sammenlægning.

Artikel 8

Anmeldelse og udnyttelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder kan kun anmeldes til betaling en gang om året af den landbruger, der har dem på den dag, der er sidste frist for indgivelse af enkeltansøgningen, jf. artikel 11 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ([1]).

Hvis landbrugeren benytter sig af muligheden for at ændre enkeltansøgningen, jf. artikel 14 i nævnte forordning, kan han også anmelde betalingsrettigheder, som han har på den dato, hvor han meddeler ændringerne til myndighederne, forudsat at de pågældende betalingsrettigheder ikke anmeldes af en anden landbruger for samme år.

Hvis landbrugeren får de pågældende betalingsrettigheder ved overdragelse fra en anden landbruger, og den anden landbruger allerede har anmeldt disse betalingsrettigheder, er yderligere anmeldelse af de pågældende betalingsrettigheder kun tilladt, hvis overdrageren allerede har underrettet myndighederne om overdragelsen, jf. nærværende forordnings artikel 12, og fjerner de pågældende betalingsrettigheder fra sin egen enkeltansøgning inden for de frister, der er fastsat i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1122/2009.

2. Hvis en landbruger, når han i henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 har anmeldt de parceller, der svarer til alle de hele betalingsrettigheder, han råder over, stadig har en parcel til sin rådighed, som udgør en andel af en hektar, kan han anmelde endnu en hel betalingsrettighed, som giver ret til en betaling, der beregnes i forhold til parcellens størrelse. Denne betalingsrettighed anses dog for at være fuldstændig udnyttet med henblik på artikel 42 i nævnte forordning.

Artikel 9

Fortrinsvis til landbrugsanvendelse

Ved anvendelsen af artikel 34, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 anses et landbrugsareal, hvis det også anvendes til andre aktiviteter end landbrugsaktiviteter, for at være anvendt fortrinsvis til landbrugsaktiviteter, hvis landbrugsaktiviteten kan udøves uden i betydelig grad at være hæmmet af de andre aktiviteters intensitet, art, varighed og tidsramme.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for gennemførelsen af stk. 1 på deres område.

([1]) Se side 65 i denne EUT.

Afdeling 2

Specifikke kriterier for støtteberettigelse

Artikel 10

Produktion af hamp

Ved anvendelsen af artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009 er ydelsen af rettigheder for arealer med hamp betinget af, at der anvendes frø af sorter, der er opført på den fælles sortsliste over landbrugsplantearter pr. 15. marts det år, som betalingen ydes for, og offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets direktiv 2002/53/EF [1], bortset fra sorterne Finola og Tiborszallasi. Frøene skal være certificeret i overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/57/EF [2].

Artikel 11

Udsat indlemmelse af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen

1. Medlemsstater, der har gjort brug af en af de muligheder, der er fastsat i artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan indtil den 31. december 2010 tillade, at der dyrkes biafgrøder på de støtteberettigede hektar i en periode på højst tre måneder, som begynder hvert år den 15. august eller på den dato, der er fastsat i bilag II for den pågældende medlemsstat og region.

2. Hvis en medlemsstat har gjort brug af en af de muligheder, der er fastsat i artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan medlemsstaten om nødvendigt ændre den beslutning, den har truffet i henhold til artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 senest to uger efter nærværende forordnings ikrafttræden.

Afdeling 3

Overdragelse af betalingsrettigheder

Artikel 12

Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder kan overdrages på alle tidspunkter af året.

2. Overdrageren underretter myndighederne i den medlemsstat, hvor overdragelsen finder sted, inden for en frist, der skal fastsættes af medlemsstaten.

3. En medlemsstat kan kræve, at overdrageren giver myndighederne i den medlemsstat, hvor overdragelsen finder sted, meddelelse om overdragelsen inden for en frist, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, som dog tidligst kan være seks uger før overdragelsen, idet der tages hensyn til sidste frist for indgivelse af ansøgning om enkeltbetaling. Overdragelsen finder sted som fastsat i meddelelsen, medmindre myndighederne afviser overdragelsen og underretter overdrageren derom inden for denne frist. Myndighederne kan kun afvise en overdragelse, hvis den ikke er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 og nærværende forordning.

4. Ved anvendelsen af artikel 62, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 beregnes den procentdel af betalingsrettighederne, som landbrugeren har anvendt, og som skal anvendes i et enkelt kalenderår, på grundlag af det antal betalingsrettigheder, som han fik tildelt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, med undtagelse af betalingsrettigheder, der er solgt med jord.

Artikel 13

Regional begrænsning

1. Gør en medlemsstat brug af muligheden i artikel 43, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, definerer den regionen på et passende territorialt niveau i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås, jf. dog artikel 50, stk. 1, og artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Medlemsstaten definerer regionen som omhandlet i stk. 1 senest en måned før den dato, som medlemsstaten fastsætter i henhold til artikel 35 i forordning (EF) nr. 73/2009 i det år, hvor den mulighed, der er fastsat i artikel 43, stk. 1, tredje afsnit i nævnte forordning, anvendes første gang.

En landbruger, hvis bedrift er beliggende i den pågældende region, må ikke uden for denne overdrage eller udnytte de af sine betalingsrettigheder, der svarer til det antal hektar, han anmeldte i det år, hvor muligheden i artikel 46, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 anvendes første gang, eller som han anmelder i det år, hvor muligheden i artikel 43, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendes første gang.

En landbruger, hvis bedrift delvis er beliggende i den pågældende region, må ikke uden for denne overdrage eller udnytte de af sine betalingsrettigheder, der svarer til det antal hektar, der er beliggende i regionen, og som han anmelder i det år, hvor muligheden anvendes første gang.

3. Den begrænsning af overdragelsen af betalingsrettigheder, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, anvendes ikke ved arv eller forskud på arv af betalingsrettigheder uden det tilsvarende antal berettigede hektar.

Afdeling 4

Særlige rettigheder

Artikel 14

Beregning af antallet af storkreaturer med henblik på de særlige rettigheder

1. Ved anvendelsen af artikel 44, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 betragtes den landbrugsaktivitet udtrykt i storkreaturer (SK), der er udøvet i referenceperioden, som den, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EF) nr. 795/2004.

[1] EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1.
[2] EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.

2. I forbindelse med artikel 65 i forordning (EF) nr. 73/2009 og ved beregningen af den landbrugsaktivitet udtrykt i storkreaturer, jf. artikel 44, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009, der er udøvet i den periode, hvor artikel 67 og 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003 blev anvendt, anvendes følgende omregningstabel på det gennemsnitlige antal dyr, der er fastsat med henblik på ydelse af en direkte betaling som omhandlet i artikel 67 og 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003 i den relevante referenceperiode:

Handyr og kvier på over 24 måneder, ammekøer, malkekøer	1,0 SK
Handyr og kvier fra 6 måneder til 24 måneder	0,6 SK
Handyr og hundyr på under seks måneder	0,2 SK
Får	0,15 SK
Geder	0,15 SK

I forbindelse med slagtepræmier kan en medlemsstat, hvis de nødvendige oplysninger om dyrenes alder ikke foreligger, omregne tyre, stude, køer og kvier til storkreaturer ved hjælp af koefficienten 0,7 og kalve ved hjælp af koefficienten 0,25.

Hvis samme dyr omfattes af flere præmier, er koefficienten gennemsnittet af den koefficient, der anvendes for de forskellige præmier.

3. Antallet af storkreaturer som omhandlet i stk. 1 og 2 beregnes i forhold til de betalingsrettigheder, som landbrugeren ikke har hektar for i det år, hvor den koblede støtteordning indlemmes i enkeltbetalingsordningen, eller hvor enkeltbetalingsordningen indføres, og som landbrugeren ansøger om rettigheder på særlige betingelser for. Dette antal lægges til grund, idet der begyndes med betalingsrettighederne til laveste værdi.

Denne ansøgning indgives kun i det første år, hvor den koblede støtteordning indlemmes i enkeltbetalingsordningen, eller hvor enkeltbetalingsordningen indføres. Medlemsstaten fastsætter ansøgningsfristen. Ansøgningen kan fornys i de følgende år for samme antal betalingsrettigheder, der var omfattet af særlige betingelser, jf. artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, som i det foregående år, eller, i tilfælde af overdragelse af nogle af disse betalingsrettigheder eller anmeldelse af nogle af disse betalingsrettigheder med et tilsvarende antal hektar, for den resterende del af disse betalingsrettigheder.

I disse tilfælde beregnes antallet af storkreaturer på ny i forhold til de resterende betalingsrettigheder, som landbrugeren anmoder om anvendelse af særlige betingelser for.

Der kan ikke ansøges om at få genoprettet de særlige betingelser, der er omhandlet i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, for disse betalingsrettigheder, når de først er blevet anmeldt med et tilsvarende antal hektar, eller de er blevet overdraget, jf. dog artikel 44, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

4. For at kunne kontrollere, at minimumslandbrugsaktiviteten udtrykt i storkreaturer overholdes, anvender medlemsstaterne den omregningstabel, der er fastsat i stk. 2, og fastsætter antallet af dyr efter en af følgende metoder:

a) medlemsstaterne anmoder hver enkelt producent om inden en dato, som fastsættes af medlemsstaten, men senest på betalingsdagen at anmelde antallet af storkreaturer på grundlag af sit bedriftsregister, og/eller

b) medlemsstaterne anvender en database oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 [1] til at bestemme antallet af storkreaturer, hvis databasen giver medlemsstaterne tilstrækkelig sikkerhed for, at de data den indeholder, er pålidelige nok til at kunne anvendes i forbindelse med enkeltbetalingsordningen.

5. Kravet om minimumslandbrugsaktivitet betragtes som overholdt, når antallet af storkreaturer i en periode eller på bestemte tidspunkter, der fastsættes af medlemsstaterne, er 50 %. Alle dyr, der sælges eller slagtes i det pågældende kalenderår, tages i betragtning.

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at anvende artikel 30 i forordning (EF) nr. 73/2009 på producenter, der ved hjælp af et unormalt stort antal storkreaturer i en del af året kunstigt skaber de betingelser, der kræves for at overholde minimumslandbrugsaktiviteten.

KAPITEL 2

Den nationale reserve

Afdeling 1

Tilbageførsel til den nationale reserve

Artikel 15

Uudnyttede betalingsrettigheder

1. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, anses uudnyttede betalingsrettigheder for at være tilbageført til den nationale reserve dagen efter den dag, der er sidste frist for at ændre ansøgningen om enkeltbetaling i det kalenderår, hvor den periode, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3, og artikel 42 i forordning (EF) nr. 73/2009, udløber.

En betalingsrettighed anses for at være uudnyttet, hvis der ikke er bevilget nogen betaling for den pågældende rettighed i den periode, der er nævnt i første afsnit. Betalingsrettigheder, som der ansøges om, og som ledsager et areal, jf. artikel 2, nr. 23, i forordning (EF) nr. 1122/2009, betragtes som udnyttet.

[1] EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

Hvis det areal, der er fastslået med henblik på enkeltbetalingsordningen, er mindre end det anmeldte areal, gælder nedenstående ved fastlæggelsen af, hvilke betalingsrettigheder der skal tilbageføres til den nationale reserve, jf. artikel 42 i forordning (EF) nr. 73/2009:

a) det fastslåede areal tages i betragtning, således at der startes med de betalingsrettigheder, der har den højeste værdi

b) betalingsrettighederne med den højeste værdi lægges til dette areal først, efterfulgt af dem med den næsthøjeste værdi.

2. Landbrugere kan frivilligt tilbageføre betalingsrettigheder til den nationale reserve.

Artikel 16

Tilbageholdelse i forbindelse med salg af betalingsrettigheder

1. Gør en medlemsstat brug af muligheden i artikel 43, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan denne beslutte, at følgende skal tilbageføres til den nationale reserve:

a) ved salg af betalingsrettigheder uden jord, indtil 30 % af værdien af hver betalingsrettighed eller et tilsvarende beløb udtrykt i antal betalingsrettigheder. I enkeltbetalingsordningens første tre anvendelsesår kan der dog blive tale om 50 % i stedet for 30 %, og/eller

b) ved salg af betalingsrettigheder med jord, indtil 10 % af værdien af hver betalingsrettighed eller et tilsvarende beløb udtrykt i antal betalingsrettigheder, og/eller

c) ved salg af betalingsrettigheder sammen med en samlet bedrift, indtil 5 % af værdien af hver betalingsrettighed og/eller et tilsvarende beløb udtrykt i antal betalingsrettigheder.

Ved salg af betalingsrettigheder med eller uden jord til en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet, og ved overdragelse ved arv eller forskud på arv af betalingsrettigheder anvendes ingen tilbageholdelse.

2. Ved fastsættelse af procentsatserne i stk. 1 kan medlemsstaterne differentiere procentsatsen i hvert af de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås.

3. Beslutter en medlemsstat, der har regionaliseret enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller som gør brug af muligheden i artikel 48, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, at anvende artikel 43, stk. 3, i sidstnævnte forordning, finder de nedsættelsesprocenter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2 anvendelse efter fradrag af et fribeløb, der er lig med den regionale enhedsværdi beregnet ifølge artikel 59, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 46, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Afdeling 2

Tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve

Artikel 17

Beregning af betalingsrettigheder

1. Hvis en medlemsstat anvender artikel 41, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan landbrugerne modtage betalingsrettigheder fra den nationale reserve i overensstemmelse med betingelserne i denne afdeling og med objektive kriterier, der fastsættes af medlemsstaten.

2. Når en landbruger, der ikke ejer betalingsrettigheder, ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale reserve, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, han disponerer over (ejer eller forpagter) på det pågældende tidspunkt.

3. Når en landbruger, der ejer betalingsrettigheder, ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale reserve, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, disponerer over, og for hvilke han ikke ejer betalingsrettigheder.

Værdien af hver betalingsrettighed, som han allerede ejer, kan forhøjes.

4. Værdien af hver betalingsrettighed, der er modtaget i overensstemmelse med stk. 2 eller 3, bortset fra stk. 3, andet afsnit, beregnes ved, at det referencebeløb, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås, divideres med det antal rettigheder, der tildeles.

Artikel 18

Anvendelse af artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 i tilfælde, hvor en landbruger har færre hektar end betalingsrettigheder

1. Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan den i overensstemmelse med denne artikel efter ansøgning tildele betalingsrettigheder til de landbrugere i de pågældende områder, der anmelder færre hektar end det antal, der svarer til de betalingsrettigheder, de har fået tildelt efter artikel 43 og 59 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

I dette tilfælde overdrager landbrugeren alle betalingsrettigheder, han ejer eller skulle have fået tildelt, til den nationale reserve, dog ikke betalingsrettigheder, som er omfattet af betingelserne i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009.

I denne artikel forstås der ved »betalingsrettigheder« udelukkende de betalingsrettigheder, som medlemsstaten har tildelt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, inklusive det år, hvor der indlemmes koblet støtte i enkeltbetalingsordningen.

2. Antallet af betalingsrettigheder tildelt fra den nationale reserve skal svare til det antal hektar, som landbrugeren anmelder i det år, han indgiver ansøgningen.

3. Værdien af hver enkelt betalingsrettighed, der er tildelt fra den nationale reserve, beregnes ved, at landbrugerens referencebeløb divideres med det antal hektar, som han anmelder.

4. Stk. 1, 2 og 3 anvendes ikke på landbrugere, der anmelder under 50 % af det samlede antal hektar, som han rådede over (forpagtede eller ejede) i referenceperioden.

5. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 inkluderes de hektar, der overdrages ved salg eller forpagtning, og som ikke erstattes af et tilsvarende antal hektar, i det antal hektar, som landbrugeren anmelder.

6. Den pågældende landbruger skal anmelde samtlige hektar, han råder over på ansøgningstidspunktet.

Artikel 19

Almindelige bestemmelser for landbrugere i en særlig situation

1. Ved anvendelsen af artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 forstås der ved »landbrugere, der befinder sig i en særlig situation«, de landbrugere, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 20 til 23.

2. Hvis en landbruger, der befinder sig i en særlig situation, opfylder betingelserne for at anvende to eller flere af artiklerne 20, 21 og 22, modtager han et antal betalingsrettigheder, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, og 3, og hvis værdi skal svare til den højeste værdi, han kan opnå ved særskilt anvendelse af de artikler, hvis bestemmelser han opfylder.

Hvis en landbruger også får tildelt rettigheder i henhold til artikel 22, må det samlede antal rettigheder, som skal tildeles, ikke overstige det antal, der fastsættes i overensstemmelse med nævnte artikel.

3. Hvis forpagtningen som omhandlet i artikel 20 og 22 udløber efter sidste frist for indgivelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, kan den berørte landbruger ansøge om fastsættelse af sine betalingsrettigheder efter udløbet af forpagtningen inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, dog senest den dag, der er sidste frist for ændring af støtteansøgningen i det følgende år.

4. Hvis definitionen af langfristet forpagtning i overensstemmelse med national ret eller sædvane omfatter forpagtning i fem år, kan medlemsstaterne beslutte at anvende artikel 20, 21 og 22 på denne forpagtning.

Artikel 20

Overdragelse af bortforpagtet jord

1. En landbruger, der gratis eller til en symbolsk pris eller ved arv eller forskud på arv ved overdragelse enten i form af salg eller forpagtning i seks år eller længere overtager en bedrift eller en del af en bedrift, som var bortforpagtet til tredjemand i referenceperioden, fra en landbruger, der pensioneredes fra landbrugserhvervet eller døde før datoen for indgivelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, kan modtage betalingsrettigheder, som beregnes ved, at det referencebeløb, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, divideres med et antal hektar, der højst må være lig med det antal hektar, som hører til bedriften eller den del af bedriften, som han overtog.

2. Som landbrugere ifølge stk. 1 betragtes alle, der ved arv eller forskud på arv overtager en bedrift eller en del af en bedrift i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 21

Investeringer

1. Medlemsstaterne kan efter objektive kriterier og på en måde, der sikrer ligebehandling af landbrugerne og hindrer markeds- og konkurrenceforvridning, forhøje værdien af eller tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der har investeret i en sektor, som i henhold til kapitel 4 i afsnit III skal integreres i enkeltbetalingsordningen.

Ved fastsættelsen af de kriterier, der er nævnt i første afsnit, tager medlemsstaterne hensyn til referenceperioden og/eller andre kriterier, der anvendes i forbindelse med integreringen af den pågældende sektor.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning som fastsat i artikel 122 i forordning (EF) nr. 73/2009 ophører.

Artikel 22

Forpagtning og køb af forpagtet jord

1. En landbruger, der i mindst seks år har forpagtet en bedrift eller en del af en bedrift i perioden mellem udløbet af den referenceperiode, der gælder i forbindelse med indførelse af enkeltbetalingsordningen, og den 15. maj 2004, hvis enkeltbetalingsordningen indføres før 2009, eller før den 31. januar 2009, hvis der gøres brug af afsnit III, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, og hvis forpagtningsvilkårene ikke kan tilpasses, kan modtage betalingsrettigheder, der beregnes ved, at det referencebeløb, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, divideres med et antal hektar, der højst kan andrage det antal hektar, han forpagtede.

Ved fastsættelsen af de kriterier, der er nævnt i første afsnit, tager medlemsstaterne hensyn til navnlig de situationer, hvor landbrugerne kun har forpagtede hektar til rådighed.

2. Stk. 1 gælder for landbrugere, der har købt en bedrift eller en del af en bedrift, hvis jord var under forpagtning i referenceperioden, og som indleder eller udvider sin landbrugsaktivitet senest et år efter forpagtningens udløb, hvis købet for så vidt angår indførelsen af enkeltbetalingsordningen før 2009 har fundet sted enten i den referenceperiode, som gælder for indførelsen af enkeltbetalingsordningen, eller før den 15. maj 2004, eller, hvis der gøres brug af afsnit III, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, før den 31. januar 2009.

I første afsnit forstås der ved »jord under forpagtning« jord, der på tidspunktet for eller efter købet var under forpagtning, der aldrig er blevet fornyet, undtagen når der var en retlig forpligtelse hertil.

Artikel 23

Forvaltningsbeslutninger og domstolsafgørelser

Hvis en landbruger har ret til betalingsrettigheder eller til at få værdien af de bestående betalingsrettigheder forhøjet som følge af en endelig domstolsafgørelse eller en endelig forvaltningsbeslutning truffet af en medlemsstats myndigheder, modtager landbrugeren betalingsrettigheder i det antal og til den værdi, som fastsættes ved den pågældende afgørelse eller beslutning, på et tidspunkt, som medlemsstaten fastsætter, dog senest den sidste dag for indgivelse af ansøgninger i henhold til enkeltbetalingsordningen, der følger efter datoen for domstolsafgørelsen eller forvaltningsbeslutningen, jf. også artikel 34 og/eller 35 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Afdeling 3

Regional forvaltning

Artikel 24

Regionale reserver

1. Medlemsstaterne kan forvalte den nationale reserve på regionalt plan.

I så fald fordeler medlemsstaterne helt eller delvist de beløb, der er til rådighed på nationalt plan, på regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

2. De beløb, der tildeles hver region, kan betragtes som værende til rådighed for tildeling udelukkende inden for den pågældende region, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, eller, hvis medlemsstaten har valgt at anvende artikel 41, stk. 2, i samme forordning, de tilfælde, der er nævnt deri.

AFSNIT III

TILDELING AF BETALINGSRETTIGHEDER

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 25

Anvendelse

1. Antallet af betalingsrettigheder, der tildeles på grundlag af en ansøgning fra landbrugeren, kan betragtes som foreløbigt, og det samme gælder værdien af betalingsrettighederne og eventuelle forhøjelser heraf. Den endelige værdi og det endelige antal fastsættes senest den 1. april i året efter enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår eller indlemmelsen af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen, og efter at der er foretaget kontrol i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Landbrugerne kan uden at foregribe den endelige fastsættelse af betalingsrettigheder indsende ansøgninger om enkeltbetaling på grundlag af de midlertidige betalingsrettigheder, som medlemsstaten har fastsat, eller, hvis medlemsstaten gør brug af muligheden i artikel 26 og 27, de rettigheder, der er erhvervet i henhold til de private kontraktbestemmelser, der er fastsat i nævnte artikler.

3. Ansøgeren skal over for den pågældende medlemsstat bevise, at han på dagen for ansøgning om betalingsrettigheder er landbruger, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009.

4. Medlemsstaterne kan beslutte at fastsætte et minimumslandbrugsareal pr. bedrift, som der kan ansøges om fastsættelse af betalingsrettigheder for. Minimumsarealet må dog ikke overskride den tærskel, der er fastsat i artikel 28, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009.

Der fastsættes ingen minumumsareal, jf. artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis der er tale om fastsættelse af de særlige rettigheder, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 60 eller 65.

Artikel 26

Private kontraktbestemmelser ved salg

1. Hvis det i en salgsaftale, der er indgået eller ændret senest den dag, der er sidste frist for indgivelse af ansøgninger om tildeling af rettigheder enten i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår eller i det år, hvor der indlemmes koblet støtte i enkeltbetalingsordningen, fastsættes, at hele bedriften eller en del af den sælges helt eller delvis sammen med de betalingsrettigheder eller den forhøjelse af deres værdi, der skal tildeles for den overdragne bedrifts eller bedriftsdels hektar, kan medlemsstaten betragte salgsaftalen som en overdragelse af betalingsrettigheder med jord.

2. Sælgeren ansøger om tildeling af betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi og vedlægger ansøgningen et eksemplar af salgsaftalen med angivelse af de produktionsenheder og det antal hektar, som han vil overdrage betalingsrettighederne for.

3. Medlemsstaten kan give tilladelse til, at køberen på sælgerens vegne og efter udtrykkelig tilladelse fra sælgeren ansøger om tildeling af betalingsrettigheder. Medlemsstaten kontrollerer i så tilfælde, at sælgeren på datoen for overdragelsen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, navnlig betingelsen i artikel 25, stk. 3. Køberen ansøger om enkeltbetaling og vedlægger sin ansøgning et eksemplar af salgsaftalen.

4. Medlemsstaten kan kræve, at købers og sælgers ansøgninger indgives sammen, eller at sælgers ansøgning indeholder en henvisning til købers.

Artikel 27

Private kontraktbestemmelser ved forpagtning

1. Hvis der i henhold til en bestemmelse i en forpagtningskontrakt overdrages et antal rettigheder på højst det forpagtede antal hektar, kan dette betragtes som forpagtning af betalingsrettigheder med jord, jf. artikel 43, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, i følgende tilfælde:

a) en landbruger har bortforpagtet sin bedrift eller en del af sin bedrift til en anden landbruger senest den dag, der er sidste frist for indgivelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen i dennes første anvendelsesår eller i det år, hvor der indlemmes koblet støtte

b) forpagtningskontrakten udløber efter sidste frist for indgivelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen, og

c) han beslutter at bortforpagte sine betalingsrettigheder til den landbruger, som han bortforpagtede sin bedrift eller en del af sin bedrift til.

2. Bortforpagteren ansøger om tildeling af betalingsrettigheder eller om en forhøjelse af deres værdi og vedlægger ansøgningen et eksemplar af forpagtningskontrakten med angivelse af det antal hektar, som han vil bortforpagte betalingsrettighederne for.

3. Forpagteren ansøger om enkeltbetaling og vedlægger sin ansøgning et eksemplar af forpagtningskontrakten.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at forpagters og bortforpagters ansøgninger indgives sammen, eller at bortforpagterens ansøgning indeholder en henvisning til forpagterens.

KAPITEL 2

Gennemførelse af enkeltbetalingsordningen i de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

Artikel 28

Almindelige bestemmelser

1. Medmindre andet er fastsat i dette kapital, gælder denne forordning for de nye medlemsstater, som har anvendt den generelle arealbetalingsordning.

2. Henvisninger i denne forordning til artikel 41 i forordning (EF) nr. 73/2009 forstås som henvisninger til artikel 57 i nævnte forordning.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 57, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan de nye medlemsstater fastsætte en repræsentativ periode, der ligger forud for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

4. Henvisninger i denne forordning til »referenceperioden« forstås som henvisninger til enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår eller til den referenceperiode, der er fastsat i henhold til artikel 59, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 29

Indledende tildeling af betalingsrettigheder

1. Ved anvendelsen af artikel 59, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsætter nye medlemsstater det antal støtteberettigede hektar, der er omhandlet i nævnte stykke, ved at benytte det antal hektar, der er anmeldt til fastsættelse af betalingsrettigheder i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, jf. dog artikel 59, stk. 3, i samme forordning.

2. Uanset stk. 1 kan nye medlemsstater fastsætte det antal støtteberettigede hektar, der er omhandlet i artikel 59, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, ved at benytte det antal hektar, der blev anmeldt for året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

Hvis det antal støtteberettigede hektar, som landbrugerne har anmeldt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, er lavere end det antal støtteberettigede hektar, der er fastsat i overensstemmelse med første afsnit, kan den nye medlemsstat helt eller delvis omfordele beløbene svarende til de hektar, der ikke er blevet anmeldt, som tillæg til hver betalingsrettighed, der er tildelt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår. Tillægget beregnes ved, at det pågældende beløb divideres med antallet af tildelte betalingsrettigheder.

3. Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 59, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan den med virkning fra kalenderåret før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår udpege de landbrugere, der er støtteberettigede, og foretage en foreløbig fastsættelse af det antal hektar, der er omhandlet i nævnte stykke, samt foretage en første kontrol af de betingelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 3, i nærværende forordning.

Uanset artikel 61 i forordning (EF) nr. 73/2009 beregnes rettighedernes værdi ved, at det beløb, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, i nævnte forordning, divideres med det samlede antal rettigheder, der er tildelt i henhold til dette stykke.

4. Landbrugeren underrettes om de foreløbige rettigheder senest en måned før den ansøgningsfrist, som fastsættes i henhold til artikel 56, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Ved beregning af landbrugaktiviteten udtrykt i storkreaturer (SK), jf. artikel 44, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, omregnes det antal dyr, som landbrugeren har holdt på sin bedrift i en periode, som medlemsstaterne fastsætter, til storkreaturer ved hjælp af omregningstabellen i artikel 14, stk. 2. Ved kontrollen i de nye medlemsstater af minimumslandbrugsaktiviteten, jf. artikel 44, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, anvendes artikel 14, stk. 4, 5 og 6.

KAPITEL 3

Indlemmelse af koblet støtte

Afdeling 1

Indlemmelse af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen

Artikel 30

Generelle bestemmelser

1. Ved fastsættelsen af beløb og betalingsrettigheder som led i integreringen af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen anvendes del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 31 i nærværende forordning og, hvis medlemsstaten har gjort brug af muligheden i artikel 59 i forordning (EF) nr. 1782/2003, jf. dog artikel 32 i nærværende forordning.

2. Alt efter tilfældet gælder artikel 40 i forordning (EF) nr. 73/2009 for værdien af alle betalingsrettigheder, der bestod inden integreringen af støtten til frugt og grøntsager, og for de referencebeløb, der er beregnet for støtten til frugt og grøntsager.

3. Ved anvendelsen af nærværende forordning i forbindelse med frugt og grøntsager er enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår det år, hvor medlemsstaten fastsætter de beløb og det antal støtteberettigede hektar, der er nævnt i del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, under hensyntagen til den fakultative overgangsperiode på tre år, som er omhandlet i punkt 2, andet afsnit i nævnte del.

Artikel 31

Særlige regler

1. Hvis landbrugeren på den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastsættelse af betalingsrettigheder, ikke ejer betalingsrettigheder eller kun ejer særlige rettigheder, modtager han betalingsrettigheder for frugt og grøntsager, der beregnes i overensstemmelse med del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Første afsnit finder også anvendelse på landbrugere, der har forpagtet betalingsrettigheder i perioden fra enkeltbetalingens første anvendelsesår til det år, hvor frugt- og grøntsagssektoren integreres i ordningen.

2. Hvis landbrugeren har fået tildelt eller har købt eller modtaget betalingsrettigheder den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastlæggelse af betalingsrettigheder, skal værdien og antallet af de betalingsrettigheder, vedkommende har, beregnes på ny således:

a) antallet af betalingsrettigheder skal svare til det antal betalingsrettigheder, landbrugeren ejer, forhøjet med det antal hektar, der er fastsat i overensstemmelse med del A, punkt 3, i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009 for frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler

b) værdien beregnes ved, den samlede værdi af de betalingsrettigheder, landbrugeren ejer, og det referencebeløb, der er beregnet i overensstemmelse med del A, punkt 2, i bilag IX til i forordning (EF) nr. 73/2009 for frugt og grøntsager, divideres med det antal, der er fastsat i overensstemmelse med dette stykkes litra a).

Særlige rettigheder tages ikke i betragtning ved den beregning, der er omhandlet i dette stykke.

3. Betalingsrettigheder, der er bortforpagtet inden fristen for indgivelse af ansøgninger i henhold til enkeltbetalingsordningen, tages i betragtning ved den beregning, der er nævnt i stk. 2. Betalingsrettigheder, der er bortforpagtet i henhold til en kontraktbestemmelse som omhandlet i artikel 27, medtages dog kun i den beregning, som er nævnt i nærværende artikels stk. 2, hvis forpagtningsbestemmelserne kan ændres.

Artikel 32

Regional gennemførelse

1. Hvis en medlemsstat har benyttet den mulighed, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, får landbrugerne tildelt et antal betalingsrettigheder svarende til antallet af nye støtteberettigede hektar, der anvendes til produktion af frugt og grøntsager eller spisekartofler eller til planteskoler, og som han har anmeldt i sin enkeltansøgning i 2008.

Betalingsrettighedernes værdi beregnes på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne fastsætte det supplerende antal rettigheder pr. landbruger på grundlag af objektive kriterier i henhold til del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009 for frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler.

Afdeling 2

Vin

Underafdeling 1

Overførsel fra vinstøtteprogrammer til enkeltbetalingsordningen

Artikel 33

Generelle bestemmelser

1. Ved fastsættelsen af beløb og betalingsrettigheder som led i overførslen fra vinstøtteprogrammer til enkeltbetalingsordningen anvendes del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 34 i nærværende forordning og, hvis medlemsstaten har gjort brug af muligheden i artikel 59 eller 71f i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 47 eller 58 i forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 35 i nærværende forordning.

2. Medlemsstaterne kan udpege de støtteberettigede landbrugere fra og med den 1. januar 2009, når der er tale om tildeling af betalingsrettigheder, der er afledt af overførslen fra vinstøtteprogrammer til enkeltbetalingsordningen.

3. Ved anvendelsen af artikel 18 i nærværende forordning i forbindelse med vinsektoren er enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår det år, hvor medlemsstaten fastsætter de beløb og de støtteberettigede hektar, der er omhandlet i del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 34

Særlige regler

1. Hvis landbrugeren den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastsættelse af betalingsrettigheder, som fastsættes i overensstemmelse med denne forordning, ikke ejer betalingsrettigheder eller kun ejer særlige rettigheder, modtager han betalingsrettigheder for vin, der beregnes i overensstemmelse med del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Første afsnit gælder også for landbrugere, der har forpagtet betalingsrettigheder i perioden fra enkeltbetalingens første anvendelsesår til det år, hvor der foretages overførsel fra støtteprogrammer.

2. Hvis landbrugeren har fået tildelt eller har købt eller modtaget betalingsrettigheder den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastsættelse af betalingsrettigheder, som fastsættes i overensstemmelse med denne forordning, skal værdien og antallet af de betalingsrettigheder, vedkommende ejer, beregnes på ny således:

a) antallet af betalingsrettigheder skal være lig med det antal betalingsrettigheder, han ejer, forhøjet med det antal hektar, der er fastslået i henhold til del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009

b) værdien beregnes ved, at den samlede værdi af de betalingsrettigheder, han ejer, og det referencebeløb, der er beregnet i henhold til del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, divideres med det antal, der er fastsat i overensstemmelse med dette stykkes litra a).

Særlige rettigheder tages ikke i betragtning ved den beregning, der er omhandlet i dette stykke.

3. Betalingsrettigheder, der er bortforpagtet inden den frist for indgivelse af ansøgninger i henhold til enkeltbetalingsordningen, der er fastsat i henhold til denne forordning, tages i betragtning ved den beregning, som er nævnt i stk. 2.

Artikel 35

Regional gennemførelse

1. Har en medlemsstat gjort brug af muligheden i artikel 59 eller artikel 71f i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller anvendt artikel 47 eller 58 i forordning (EF) nr. 73/2009, modtager landbrugerne et antal betalingsrettigheder svarende til antallet af nye støtteberettigede hektar med vinarealer, som vedkommende har anmeldt i sin enkeltansøgning i 2009.

Betalingsrettighedernes værdi beregnes på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte antallet af rettigheder pr. landbruger på grundlag af objektive kriterier i overensstemmelse med del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Underafdeling 2

Rydning

Artikel 36

Regionalt gennemsnit

Med henblik på bestemmelse af betalingsrettighedernes værdi, jf. del B i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, fastlægger medlemsstaterne det regionale gennemsnit på det passende territoriale niveau. Det fastlægges på en dato, der fastsættes af medlemsstaten. Det kan ændres årligt. Det baseres på værdien af de betalingsrettigheder, som landbrugerne i den pågældende region tildeles. Det differentieres ikke efter produktionssektor.

AFSNIT IV

SÆRLIG STØTTE

KAPITEL 1

Generelle bestemmelser

Artikel 37

Kriterier for berettigelse til særlige støtteforanstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for berettigelse til særlige støtteforanstaltninger i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 73/2009, og betingelserne i nærværende afsnit.

2. Medlemsstaterne gennemfører nærværende afsnit, særlig stk. 1, under iagttagelse af objektive kriterier og på en sådan måde, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

Artikel 38

Sammenhæng og kumulering af støtte

1. Medlemsstaterne sikrer sammenhængen mellem:

a) særlige støtteforanstaltninger og foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteinstrumenter

b) de særlige støtteforanstaltninger indbyrdes

c) særlige støtteforanstaltninger og foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de særlige støtteforanstaltninger ikke hindrer, at foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteinstrumenter, eller foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte, fungerer korrekt.

2. I de tilfælde, hvor der under en særlig støtteforanstaltning også kan ydes støtte inden for rammerne af en foranstaltning, der gennemføres som led i andre fællesskabsstøtteinstrumenter eller en anden særlig støtteforanstaltning, sikrer medlemsstaterne, at en landbruger kun kan modtage støtte til et bestemt tiltag under én af disse foranstaltninger.

Artikel 39

Betingelser for støtteforanstaltninger

1. Særlige støtteforanstaltninger må ikke udgøre en kompensation for overholdelse af obligatoriske forpligtelser og navnlig af de lovbestemte forvaltningskrav og normer for god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastlagt i henholdsvis bilag II og III til forordning (EF) nr. 73/2009, eller de andre krav, der er omhandlet i artikel 39, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

2. Særlige støtteforanstaltninger må ikke finansiere skatter og afgifter.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de særlige støtteforanstaltninger, de gennemfører, kan verificeres og kontrolleres.

KAPITEL 2

Særlige regler

Artikel 40

Særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet

Medlemsstaterne definerer de særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet, og for hvilke der er fastlagt en årlig supplerende betaling, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 73/2009. Disse særlige typer landbrug skal frembringe ikke uvæsentlige og målelige miljøforbedringer.

Artikel 41

Forbedring af landbrugsprodukters kvalitet

Den årlige supplerende betaling til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet, som er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 73/2009, kan navnlig gøre det muligt for landbrugerne at:

a) opfylde de betingelser, der er nødvendige for at deltage i fællesskabsordninger for fødevarekvalitet som omhandlet i de retsakter, der er anført i artikel 68, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 og i Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 [1], (EF) nr. 1216/2007 [2], (EF) nr. 889/2008 [3] og (EF) nr. 114/2009 [4], eller

b) deltage i private eller nationale ordninger for certificering af fødevarekvalitet.

Hvis der ydes særlig støtte med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), finder kravene i artikel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 [5] tilsvarende anvendelse.

Artikel 42

Forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter

1. Den årlige supplerende betaling til landbrugere til forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iii), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal anspore landbrugerne til at forbedre markedsføringen af deres landbrugsprodukter, ved at der sikres bedre information om og/eller fremstød for produkternes kvalitet og egenskaber eller den måde, de er produceret på.

2. Artikel 4, 5 og 6 i forordning (EF) nr. 501/2008 og bilag I og II heri finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 43

Styrkelse af dyrevelfærdsstandarder

1. Medlemsstaterne tager ved fastlæggelsen af betingelserne for at yde særlig støtte til landbrugere, der styrker dyrevelfærden, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 73/2009, eventuelt hensyn til:

a) landbrugstypen

b) bedriftens størrelse med hensyn til belægningsgrad eller antal dyr og arbejdskraft, og

c) det anvendte bedriftsforvaltningssystem.

2. Ved styrket dyrevelfærd forstås praksis, der går ud over de minimumskrav, som er fastlagt i den gældende fællesskabslovgivning og nationale lovgivning, navnlig de retsakter, der henvises til i del C i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009. En sådan praksis kan omfatte de strengere normer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1974/2006.

---

[1] EUT L 369 af 23.12.2006, s. 1.
[2] EUT L 275 af 19.10.2007, s. 3.
[3] EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1.
[4] EUT L 38 af 7.2.2009, s. 26.
[5] EUT L 368 af 23.12.2006, s. 15.

Artikel 44

Særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet

1. Medlemsstaterne tager ved fastlæggelsen af betingelserne for at yde særlig støtte til landbrugere, der udøver særlige landbrugsaktiviteter, som resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. v), i forordning (EF) nr. 73/2009, navnlig hensyn til:

a) miljømålene i den region, hvor foranstaltningen skal gennemføres, og

b) enhver form for støtte, der allerede er ydet inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteinstrumenter eller andre særlige støtteforanstaltninger eller foranstaltninger finansieret ved hjælp af statsstøtte.

2. Artikel 27, stk. 2-6 og stk. 8, 9 og 13, artikel 48 og artikel 53 i forordning (EF) nr. 1974/2006 finder tilsvarende anvendelse på særlig støtte til landbrugere, der udøver særlige landbrugsaktiviteter, som resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet.

3. For at sikre overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 og nærværende forordning vurderer Kommissionen de særlige støtteforanstaltninger til fordel for landbrugere, der udøver særlige landbrugsaktiviteter med yderligere miljøfordele på landbrugsområdet til følge, som medlemsstaterne har foreslået og meddelt den.

Hvis Kommissionen finder, at de foreslåede foranstaltninger opfylder kravene, godkender den foranstaltningerne i henhold til artikel 68, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 73/2009 senest fire måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 50, stk. 3, i nærværende forordning.

Hvis Kommissionen finder, at de foreslåede foranstaltninger ikke opfylder kravene, anmoder den medlemsstaten om at omarbejde de foreslåede foranstaltninger i overensstemmelse hermed og meddele dem til Kommissionen. Den godkender foranstaltningerne, hvis den finder, at de er blevet korrekt omarbejdet.

Artikel 45

Særlige ulemper for landbrugere, der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød og ris

1. Ved fastlæggelsen af betingelserne for i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 at yde særlig støtte til at overvinde særlige ulemper for landbrugere, der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød og ris i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder, eller til økonomisk sårbare typer landbrug inden for disse sektorer definerer medlemsstaterne de økonomisk sårbare og/eller miljømæssigt følsomme områder og/eller økonomisk sårbare typer landbrug, der kan ydes støtte til, især under hensyntagen til de relevante produktionsstrukturer og -vilkår.

2. Den særlige støtte må ikke baseres på udsving i markedspriserne og må ikke sidestilles med et udligningsstøttesystem.

Artikel 46

Områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer

1. Betingelserne for, at der kan ydes støtte gennem særlige støtteforanstaltninger i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer, for at sikre, at jorden ikke opgives, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal navnlig:

a) indeholde bestemmelser om, hvordan de individuelle referencebeløb til støtteberettigede landbrugere fastsættes, og

b) indeholde bestemmelser om omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammerne og/eller betingelserne for godkendelse af dem.

2. Når en landbruger, der ikke ejer betalingsrettigheder, ansøger om støtte i henhold til stk. 1, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, han disponerer over (ejer eller forpagter) på det pågældende tidspunkt.

Når en landbruger, der ejer betalingsrettigheder, ansøger om støtte i henhold til stk. 1, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, han disponerer over, og for hvilke han ikke ejer betalingsrettigheder.

Enhedsværdien af de betalingsrettigheder, landbrugeren allerede ejer, kan forhøjes.

Værdien af hver betalingsrettighed, der modtages i overensstemmelse med dette stykke, bortset fra tredje afsnit, beregnes ved, at det individuelle referencebeløb, som medlemsstaten har fastlagt, divideres med det antal rettigheder, som er omhandlet i andet afsnit.

3. Forhøjelsen af de beløb, der ydes pr. hektar i henhold til den generelle arealbetalingsordning, som er omhandlet i artikel 131, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, fastlægges ved, at landbrugerens referencebeløb divideres med det antal støtteberettigede hektar, han anmelder med henblik på betaling i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at landbrugerne i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer, som der ydes særlig støtte til, ikke får kompensation for de særlige ulemper i henhold til andre bestemmelser i programmer med samme formål.

Artikel 47

Afgrøde-, dyre- og planteforsikring

1. Medlemsstaterne fastlægger betingelserne for kontrakter, som der kan ydes særlig støtte til i form af bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Kontrakterne skal indeholde bestemmelser om:

a) de specifikke risici, der forsikres mod

b) de specifikke økonomiske tab, der dækkes, og

c) præmien, eksklusive afgifter.

3. Kontrakterne må ikke dække mere end et års produktion. I de tilfælde hvor kontraktbetingelserne dækker dele af to kalenderår, sikrer medlemsstaterne, at der ikke ydes kompensation to gange for samme kontrakt.

4. Medlemsstaterne vedtager regler for beregning af en landbrugers tilintetgjorte gennemsnitlige årlige produktion i overensstemmelse med artikel 70, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

5. Landbrugeren underretter hvert år medlemsstaten om nummeret på sin forsikringspolice og sender en kopi af kontrakten og bevis for, at præmien er betalt.

Artikel 48

Gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme og miljøhændelser

1. De regler, der fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 71, stk. 9, i forordning (EF) nr. 73/2009 for gensidige fonde, der er berettiget til finansielle bidrag i forbindelse med dyre- og plantesygdomme og miljøhændelser, jf. artikel 68, stk. 1, litra e), i samme forordning, skal navnlig omfatte:

a) betingelserne for finansiering af den gensidige fond

b) præcisering af, hvilke dyre- eller plantesygdomsudbrud eller miljøhændelser der kan udløse kompensation til landbrugerne, herunder eventuelt geografisk område

c) kriterierne for vurdering af, om en bestemt hændelse skal udløse kompensation til landbrugerne

d) metoderne til beregning af ekstraomkostninger, som udgør økonomiske tab i henhold til artikel 71, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009

e) beregningen af de administrative omkostninger som omhandlet i artikel 71, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009

f) eventuelle begrænsninger, jf. artikel 71, stk. 7, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, af de omkostninger, der er berettiget til et finansielt bidrag

g) en procedure for godkendelse af en given gensidig fond i henhold til national ret

h) procedureregler, og

i) den overensstemmelsesrevision og revision i forbindelse med regnskabsafslutning, som den gensidige fond skal underkastes efter godkendelsen.

2. Hvis den finansielle kompensation, som den gensidige fond skal betale, stammer fra et kommercielt lån, skal det have en løbetid på mindst et og højst fem år.

3. Medlemsstaterne sørger for, at landbrugerne er informeret om:

a) alle godkendte gensidige fonde

b) betingelserne for tilslutning til en bestemt gensidig fond, og

c) den gensidige fonds finansieringsordninger.

Artikel 49

Finansielle bestemmelser for særlige støtteforanstaltninger

1. De beløb, der er omhandlet i artikel 69, stk. 6, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, er fastsat i bilag III til nærværende forordning.

2. Ved anvendelsen af artikel 69, stk. 7, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan medlemsstaterne senest den 1. august i et hvilket som helst kalenderår fra 2010 anmode om en revision af de beløb, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, hvis det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den beregning, der er fastsat i artikel 69, stk. 7, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, for det pågældende regnskabsår afviger med mere end 20 % fra det beløb, der er fastsat i bilag III til nærværende forordning.

Ethvert revideret beløb, som Kommissionen fastsætter, finder anvendelse fra kalenderåret efter det år, hvor anmodningen blev fremsat.

AFSNIT V

MEDDELELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Meddelelser

Artikel 50

Meddelelse af beslutninger

1. Hvis en medlemsstat gør brug af mulighederne i artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 38, artikel 41, stk. 25, artikel 45, stk. 1 og 3,

artikel 46, stk. 1 og 3, artikel 47, stk. 1-4, artikel 48, artikel 49, artikel 51, stk. 1, eller artikel 67 i forordning (EF) nr. 73/2009 eller artikel 11, stk. 2, i nærværende forordning, underretter den Kommissionen om den beslutning, den har truffet, idet den angiver begrundelsen for at anvende den pågældende mulighed og de objektive kriterier, der ligger til grund herfor:

a) for beslutninger, der gælder for 2010, senest to uger:

   i) efter datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, eller

   ii) efter den dato, hvor beslutningen blev truffet, hvis denne ligger senere end datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, og

b) senest 1. august 2010 i andre tilfælde.

Hvis en medlemsstat træffer en ny beslutning med hensyn til anvendelsen af de muligheder, der er fastsat i artikel 41, stk. 2-5, i forordning (EF) nr. 73/2009, underretter den Kommissionen herom, idet den angiver begrundelsen for beslutningen om at anvende den pågældende mulighed og de objektive kriterier, der ligger til grund herfor, senest to uger efter den dato, hvor beslutningen blev truffet.

2. Beslutter en ny medlemsstat at ophøre med at anvende den generelle arealbetalingsordning i henhold til artikel 122, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, sender den senest den 1. august i det år, der går forud for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, Kommissionen nærmere oplysninger om gennemførelsen af enkeltbetalingsordningen, herunder mulighederne i henhold til artikel 55, stk. 3, artikel 57, stk. 3-6, artikel 59, stk. 3, og artikel 61 i nævnte forordning, og om de objektive kriterier, som beslutningerne blevet truffet på grundlag af.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de særlige støtteforanstaltninger, de agter at anvende, senest den 1. august i det år, der går forud for den pågældende foranstaltnings første anvendelsesår.

Oplysningerne meddeles i overensstemmelse med del A i bilag IV, undtagen for særlige støtteforanstaltninger til særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, hvor oplysningerne meddeles i overensstemmelse med del B i nævnte bilag.

Artikel 51

Statistik og rapporter

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende elektronisk, idet de anvender den formular, som Kommissionen stiller til rådighed:

1) senest den 1. september i det pågældende år:

   a) oplysninger om det samlede antal ansøgninger, der er indgivet i henhold til enkeltbetalingsordningen for det igangværende år, sammen med det tilsvarende samlede beløb for betalingsrettighederne og det samlede antal ledsagende støtteberettigede hektar; disse oplysninger angives for hver region, hvis enkeltbetalingsordningen gennemføres regionalt. I enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår baseres oplysningerne på foreløbige betalingsrettigheder

   b) ved anvendelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009 meddeler medlemsstaterne det samlede støttebeløb, der er ansøgt om for det igangværende år for hver foranstaltning og i givet fald for hver sektor

2) senest den 1. maj i året efter enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår de samme oplysninger som dem, der er omhandlet i stk. 1, litra a), men baseret på endelige betalingsrettigheder

3) senest den 15. september det følgende år:

   a) den samlede værdi af eksisterende betalingsrettigheder, uanset om de er aktiveret eller ej i det pågældende år, og det antal hektar, der kræves for at kunne aktivere rettighederne. Disse oplysninger angives for hver rettighedskategori og for hver region, hvis enkeltbetalingsordningen gennemføres regionalt

   b) endelige oplysninger om det samlede antal ansøgninger om enkeltbetaling, der er godkendt for det foregående år, og de tilsvarende samlede betalinger, der er ydet, efter anvendelse i givet fald af de foranstaltninger, der er omhandlet i henholdsvis artikel 7 og 9, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 21, 22 og 23 i forordning (EF) nr. 73/2009, og det samlede resterende beløb i den nationale reserve pr. 31. december i det foregående år og det samlede antal ledsagende støtteberettigede hektar; disse oplysninger angives for hver region, hvis enkeltbetalingsordningen gennemføres regionalt

   c) i forbindelse med artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, for det foregående år, det samlede antal støttemodtagere og de betalinger, der er ydet pr. foranstaltning og i givet fald for hver af de pågældende sektorer, og

   d) den årlige rapport, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen om gennemførelsen af artikel 71 i forordning (EF) nr. 73/2009, og som skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag II til nærværende forordning.

4) senest den 1. oktober 2012 en rapport om de særlige støtteforanstaltninger, der er gennemført i 2009, 2010 og 2011, deres virkninger i forhold til deres mål og eventuelle problemer.

KAPITEL 2

Afsluttende bestemmelser

Artikel 52

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 795/2004 og (EF) nr. 639/2009 ophæves.

De anvendes dog fortsat på støtteansøgninger, der vedrører præmieperioder, som startede før den 1. januar 2010.

Artikel 53

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2010 med undtagelse af artikel 11, stk. 2, og artikel 50, stk. 1, litra a), som anvendes fra datoen for forordningens ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2009.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Liste over markafgrøder omhandlet i artikel 2, litra c)

KN–kode	Varebeskrivelse
I. KORNSORTER	
1001 10 00	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd end hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
0709 90 60	Sukkermajs
II. OLIEHOLDIGE FRØ	
1201 00	Sojabønner
ex 1205 00	Rybsfrø
ex 1206 00 10	Solsikkefrø
III. PROTEINAFGRØDER	
0713 10	Ærter
0713 50	Hestebønner
ex 1209 29 50	Sødlupin
IV. HØR	
ex 1204 00	Oliefrø (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Hør, rå eller rødnet, til fiberproduktion (*Linum usitatissimum* L.)
V. HAMP	
ex 5302 10 00	Hamp, rå eller rødnet, til fiberproduktion (*Cannabis sativa* L.)

BILAG II

Datoer som omhandlet i artikel 11, stk. 1

Medlemsstat og region	Dato
Spanien: Castilla-La Mancha	1. juni
Spanien: Aragón, Asturias, Baleares, Cantabria, Castilla y León, Cataluña, Galicia, Madrid, Murcia, País Vasco, la Rioja og Comunidad Valenciana	1. juli
Spanien: Andalucía	1. september
Spanien: Extremadura	15. september
Spanien: Navarra	15. august
Frankrig: Aquitaine, Midi-Pyrénées og Languedoc-Roussillon	1. juli
Frankrig: Alsace, Auvergne, Bourgogne, Bretagne, Centre, Champagne-Ardenne, Corse, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lorraine, Nord-Pas-de-Calais, Basse-Normandie, Haute-Normandie, Pays-de-la-Loire (undtagen departementerne Loire-Atlantique og Vendée), Picardie, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur og Rhône-Alpes	15. juli
Frankrig: departementerne Loire-Atlantique og Vendée	15. oktober
Østrig	30. juni

BILAG III

Beløb omhandlet i artikel 49, stk. 1, som beregnet i henhold til artikel 69, stk. 6, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009

(mio. EUR)

Belgien	8,6
Danmark	15,8
Tyskland	42,6
Irland	23,9
Grækenland	74,3
Spanien	144,4
Frankrig	97,4
Italien	144,9
Luxembourg	0,8
Malta	0,1
Nederlandene	31,7
Østrig	11,9
Portugal	21,7
Finland	4,8
Slovenien	2,4
Sverige	13,9
Det Forenede Kongerige	42,8

BILAG IV

Oplysninger, der skal indgives til Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 3

DEL A

For alle særlige støtteforanstaltninger, undtagen foranstaltninger for særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, skal oplysningerne omfatte:

a) betegnelsen på hver foranstaltning med henvisning til den relevante bestemmelse i artikel 68, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009

b) en beskrivelse af hver foranstaltning, herunder mindst:

   i) de berørte sektorer

   ii) dens varighed

   iii) dens mål

   iv) de gældende støttebetingelser

   v) det vejledende støtteniveau

   vi) det samlede beløb, der er fastsat for foranstaltningen

   vii) de oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastlægge de dertil knyttede budgetlofter, og

   viii) finansieringskilden

c) enhver eksisterende foranstaltning, som anvendes inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteordninger eller af foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte, på samme område eller i samme sektor som den særlige støtteforanstaltning og i givet fald afgrænsningen mellem dem

d) eventuelt en beskrivelse af:

   i) de særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet, som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 73/2009

   ii) de styrkede dyrevelfærdsstandarder som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 73/2009

   iii) de økonomisk sårbare og/eller miljømæssigt følsomme områder og/eller økonomisk sårbare typer landbrug som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 samt det nuværende produktionsniveau som omhandlet i artikel 68, stk. 3, i samme forordning

   iv) omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammerne som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009.

DEL B

For særlige støtteforanstaltninger til særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, skal oplysningerne omfatte:

a) foranstaltningens betegnelse

b) det geografiske område, foranstaltningen omfatter

c) en beskrivelse af den foreslåede foranstaltning og de forventede miljøvirkninger i forhold til miljømæssige behov og prioriteter samt specifikke kontrollerbare mål

d) begrundelsen for interventionen, omfanget og aktioner, indikatorer, kvantificerede mål og i givet fald støttemodtagere

e) kriterier og administrative regler, der skal sikre, at tiltag ikke også støttes af andre fællesskabsstøtteordninger

f) dokumentation som omhandlet i artikel 48, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1974/2006, der giver Kommissionen mulighed for at kontrollere, om beregningerne er overensstemmende og sandsynlige

g) en detaljeret beskrivelse af den nationale gennemførelse af minimumskravene til brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler samt andre relevante obligatoriske krav som omhandlet i punkt 5.3.2.1. i del A i bilag II til forordning (EF) nr. 1974/2006

h) en beskrivelse af den metode og de landbrugstekniske antagelser og parametre (herunder beskrivelsen af de obligatoriske krav, jf. artikel 39, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005, som er relevante for hver type forpligtelse), der benyttes som referencepunkt for beregninger, der anvendes til at begrunde: a) ekstraomkostninger og b) indkomsttab som følge af den indgåede forpligtelse; ved denne metode skal der i givet fald tages hensyn til støtte, der ydes i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009; i givet fald den metode, der anvendes til omregning til andre enheder i overensstemmelse med artikel 27, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1974/2006

i) støttebeløb

j) i givet fald de oplysninger, der er omhandlet i femte og sjette led under punkt 5.3.2.1.4 i del A i bilag II til forordning (EF) nr. 1974/2006.

BILAG V

Oplysninger, der skal medtages i den årlige rapport om gensidige fonde som omhandlet i artikel 51, stk. 3, litra d)

Oplysningsmaterialet skal omfatte:

a) en liste over godkendte gensidige fonde og antallet af tilsluttede landbrugere pr. fond

b) i givet fald de administrative omkostninger til oprettelsen af nye gensidige fonde

c) finansieringskilden, jf. artikel 69, stk. 6, litra a) eller c), i forordning (EF) nr. 73/2009, og i givet fald den lineære nedsættelses og de pågældende betalingers størrelse

d) typen af økonomiske tab, som de enkelte godkendte fonde har ydet kompensation for, fordelt efter årsag, jf. artikel 71, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009

e) antallet af landbrugere, som de enkelte godkendte fonde har ydet kompensation til, fordelt efter type af økonomisk tab og efter årsag, jf. artikel 71, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009

f) de enkelte godkendte fondes udgifter pr. type økonomisk tab

g) den procentdel og det beløb, de enkelte fonde har betalt af det finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 71, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, og

h) eventuelle erfaringer med gennemførelsen af den særlige støtteforanstaltning for gensidige fonde.